

Sygn. akt II Ka 790/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Półtorak

Protokolant st. sekretarz sądowy Paulina Jarczak

po rozpoznaniu dnia 18 lutego 2021r.

sprawy obwinionego J. J. art. 154 § 2 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 27 października 2020r., sygn. akt II W 606/18

I. zaskarżony wyrok uchyla i postępowanie wobec J. J. na podstawie art. 45 § 1 kw w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 kpw umarza wobec przedawnienia karalności, stwierdzając, że wydatki postępowania za I i II instancję ponosi Skarb Państwa;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. R. 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) za obronę obwinionego z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt II Ka 790/20

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 października 2020r. Sąd Rejonowy w Siedlcach uznał J. J. za winnego popełnienia czynu z art. 154 § 2 kw w zw. z art. 17 § 2 kw i na podstawie art. 154 § 1 i 2 kw w zw. z art. 17 § 2 kw odstąpił od wymierzenia kary.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca obwinionego zarzucając:

I. naruszenie przepisów prawa procesowego, mające wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 kpk i art. 410 kpk, poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów oraz dowolnej i sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego analizy zgromadzonego materiału dowodowego w odniesieniu do:

- wyjaśnień obwinionego J. J. i uznaniu ich za nie w pełni wiarygodne, podczas gdy prawidłowa analiza i ocena tego dowodu powinna prowadzić do wniosku, że wyjaśnienia te są stanowcze, konsekwentne, nie zawierają żadnych wewnętrznych sprzeczności i są w pełni wiarygodne,
- zeznań świadka K. J. polegającej na obdarzeniu ich walorem wiarygodności i uznaniu, że dowód ten jest przekonujący i potwierdza wyrzucanie śmieci i wylewanie płynnych nieczystości przez J. J., podczas gdy strony pozostają w wieloletnim konflikcie na tle majątkowym, który wskazuje, że K. J. miał motyw, aby pomówić J. J. o zarzucany mu we wniosku o ukaranie czyn,
- zeznań świadków D. M., P. B., S. T. polegającej na bezpodstawnym uznaniu, że dowody te potwierdzają sprawstwo obwinionego w zakresie przypisanego mu w wyroku czynu, podczas gdy z treści protokołów przesłuchań tychże

świadców wynika, iż nie widzieli oni jakichkolwiek czynności sprawczych, których miałyby się dopuścić obwiniony J. J.,

a w konsekwencji obrazy tych przepisów obrońca zarzuciła także:

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegający na błędnym przyjęciu, że:

- obecność ścieków (płynów) na powierzchni spornego gruntu nie jest konsekwencją znajdowania się w tymże pasie gruntu drenacji naziemnej i podziemnej,
- pas gruntu objęty sporem należy do K. J.,
- J. J. około godziny 09.30 w miejscowości W. wyrzucał śmieci oraz wylewał płynne nieczystości,

co następnie skutkowało przypisaniem czynu z art. 154 § 2 k.w.

Apelacja zawierała wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie obwinionego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przypisany obwinionemu czyn popełniony został w dniu 6 lutego 2018r., tak więc od tej daty, do chwili orzekania przez Sąd upłynęło ponad 3 lata. Powoduje, że stosownie do uregulowań art. 45 § 1 kpk w czasie orzekania przez Sąd II instancji, nastąpiło przedawnienie karalności czynu. Zaistnienie tej okoliczności obligowało Sąd Odwoławczy do uchylecia wyroku i umorzenia postępowania z uwagi na zaistnienie bezwzględnej przesłanki określonej w art. 104 § 1 pkt 7 kpw.

Orzeczenie o wydatkach uzasadnia art. 119§2 pkt 1 kpw.